

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci

žalobkyně: **Vodafone Czech Republic a.s.** IČO 25788001
sídlem náměstí Junkových 2808/2, Praha 5
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Dolečkem
sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha 4

proti
žalovanému: **Český telekomunikační úřad**
sídlem Sokolovská 219, Praha 9

o žalobě proti přípisu (rozhodnutí) Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 13. 5. 2016, č. j. ČTÚ-35 741/2016-603

t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á .
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Martina Dolečka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 12. 7. 2016 domáhala přezkoumání přípisu Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 13. 5. 2016 č. j. ČTÚ-35 741/2016-603, kterým bylo dle jejího názoru fakticky rozhodnuto o jejím rozkladu proti výzvě předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 9. 2. 2016, č. j. ČTÚ-12 343/2016-613. Žalobu označila jako žalobu proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) a dále i jako žalobu na ochranu před nezákonným zásahem

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

ve smyslu § 82 a s.ř.s., a to pro případ, že by se soud neztotožnil s názorem žalobkyně, že napadený přípis Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 13. 5. 2016 není správným rozhodnutím.

2. Uvedený přípis Rady žalovaného ze dne 9. 2. 2016 je reakcí na nesouhlas žalobkyně s výzvou k odstranění nedostatků, vydanou předsedou žalovaného dle § 114 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích). Žalobkyně byla vyzvána k odstranění nedostatků úpravou referenční nabídky ke splnění přijatého závazku v souvislosti s úspěchem žalobkyně ve výběrovém řízení a v souvislosti s rozhodnutím ze dne 21. 2. 2014, jímž žalovaný rozhodl ve prospěch žalobkyně o přidělu radiových kmitočtů k zajištění veřejné komunikační sítě ve stanovených pásmech. V podstatě šlo o výzvu ke splnění závazku přijatého žalobkyní stanovovat ceny služeb z velkoobchodní referenční nabídky přístupu k síti tak, aby umožnila ziskové podnikání efektivním operátorům na podřazených sítích.

II. Žaloba

3. Žalobkyně v podané žalobě nejprve popsala skutkový stav, který předcházel vydání předmětné výzvy.
4. Uvedla, že dne 15. 8. 2013 vyhlásil žalovaný výběrové řízení pro přiděl radiových kmitočtů k zajištění veřejné komunikační sítě v pásmech 800 MHz, 1800 MHz a 2600 MHz. Na základě výsledků výběrového řízení vznikla žalobkyni i jiným vítězným operátorům povinnost zaplatit cenu získaných kmitočtů, rozhodnutím o přidělu kmitočtů byla vymezena práva žalobkyně v rámci jednotlivých úseků radiových kmitočtů a dále byly žalobkyni stanoveny podmínky pro využívání přidělu. S účastí ve výběrovém řízení byla nedílně spojena povinnost zavázat se k dodržování podmínek stanovených ve vyhlášení výběrového řízení (dále jen Vyhlášení) a tyto podmínky byly ve formě povinnosti žalobkyně dále převzaty do přidělu. Jednou z podmínek pro získání přidělu byl závazek umožnit přístup do komunikační sítě provozované s využitím radiových kmitočtů získaných přidělem také jiným operátorům a podle této podmínky byla žalobkyně povinna po stanovenou dobu jednat s každým zájemcem o uzavření dohody o umožnění přístupu k veřejné komunikační síti provozované žalobkyní. Konkrétně byla žalobkyni stanovena povinnost vydat tzv. referenční velkoobchodní nabídku a zveřejnit ji na internetových stránkách. Náležitosti, forma a rozsah referenční nabídky byly obecně stanoveny ve Vyhlášení, v přidělu a dále pak v opatření obecné povahy vydané žalovaným pod č. OOP/7/07.2005-12 (dále jen OOP č. 7). Žalobkyně zveřejnila svou referenční nabídku na internetových stránkách dne 3. 9. 2014. V návaznosti na tento krok byla ze strany žalovaného zahájena kontrola plnění podmínek přidělu ve smyslu ustanovení § 113 a 114 zákona o elektronických komunikacích. Jednou z podmínek dle přidělu a OOP č. 7 bylo také, že referenční nabídka musí obsahovat cenu nebo způsob jejího určení. Výše ceny za poskytnutí velkoobchodní nabídky nebyla nijak blíže stanovena, stejně tak i případné posuzování přiměřenosti ceny a metody takového posuzování. Nebylo vymezeno konkrétně, jakou hranici smí cena uvedená v referenční nabídce překročit nebo jak se stanoví hodnoty poskytovaných služeb, kterou musí žalobkyně v každém případě dodržet. Žalobkyně zveřejnila referenční nabídku dne 3. 9. 2014 a následně také upravenou

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

referenční velkoobchodní nabídku dne 30. 4. 2015. Přesto žalovaný zaslal žalobkyni dne 14. 8. 2015 přípis, jehož obsahem bylo sdělení, že začal prověřovat, zda žalobkyně plní podmínky referenční nabídky, k níž se zavázala. Žalobkyně je přesvědčena, že již doručením tohoto přípisu došlo k zahájení kontroly ve smyslu zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), neboť z textu tohoto přípisu je zřejmé, že žalovaný začal prověřovat, zda žalobkyně splňuje podmínky služby z referenční nabídky. Žalovaný si také vyžádal informace s odkazem na ustanovení § 115 odst. 1 a odst. 3 písm. e) zákona o elektronických komunikacích. Zahájil tedy kontrolu s kontrolním oprávněním daným ustanovením § 115 odst. 5 zákona o elektronických komunikacích ve spojení s § 2 kontrolního řádu. Při provádění kontroly však žalovaný zcela ignoroval, že se zahájením správní kontroly je spojen vznik práv nejen na straně správního orgánu, ale také na straně žalobkyně jako kontrolované osoby. Žalobkyně má za to, že by zákon o elektronických komunikacích obsahuje v rámci ustanovení § 113 a § 114 speciální úpravu kontroly elektronických komunikací v obecné rovině, uplatní se zde subsidiárně též příslušná ustanovení kontrolního řádu. To vyplývá z ustanovení § 115 odst. 5 citovaného zákona. Nesprávný postup žalovaného již ve fázi kontroly ovlivnil správní řízení v dalším jeho průběhu, kdy při výkonu kontroly správní orgán aplikoval speciální ustanovení zákona o elektronických komunikacích, ale ignoroval, že tento zákon neobsahuje komplexní úpravu včetně procesních otázek. Žalobkyně má za to, že ustanovení § 113 a 115 zákona o elektronických komunikacích je třeba vždy aplikovat v souladu a v kombinaci s kontrolním řádem a správním řádem. Žalovaný však žalobkyni upřel práva spojená se správní kontrolou uvedená v ustanovení § 10 kontrolního řádu, tj. možnost seznámit se s kontrolním protokolem, případně proti němu podat námitky. Žalobkyně má také pochybnosti o tom, zda žalovaný vyhotovil protokol o kontrole ve smyslu ustanovení § 12 kontrolního řádu. Považuje za nepochybné, že ze strany žalovaného byla dle § 113 odst. 2 a 114 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích zahájena kontrola, s jejímiž výsledky však žalovaný seznámil žalobkyni až přímo v předmětném rozhodnutí – výzvě ze dne 9. 2. 2016, kterým jí stanovil nové povinnosti - odstranění nedostatků. Žalobkyně považuje vydanou výzvu materiálně za správní rozhodnutí, jímž byly žalobkyni stanoveny určité povinnosti, a proti němuž podala rozklad, v němž nesouhlasila s právním názorem, že žalovaný nemusí postupovat dle kontrolního řádu, vychází-li z informací, které tomuto úřadu sdělila sama žalobkyně a že zákon předvídá použití zvláštního právního předpisu - kontrolního řádu, pouze pokud má žalovaný pochybnosti o pravdivosti poskytnutých informací.

5. Žalobkyně namítá nezákonnost předmětné výzvy ze dne 9. 2. 2016, jakož i druhostupňového rozhodnutí Rady žalovaného, jímž jí byla stanovena povinnost určitým způsobem upravit referenční nabídku, a to jak z důvodů procesních, tak z důvodů věcných.
6. Procesní vady spatřuje v tom, že je zasahováno do právní sféry žalobkyně uložením nových povinností, avšak jsou jí odpírána procesní oprávnění, nejsou dodržovány procesní postupy a je jí vyhrožováno sankcí a jinými negativními dopady v případě neodstranění nedostatků. Dále žalobkyně poukazuje na to, že prvostupňové rozhodnutí o výsledku provedené kontroly dle ustanovení § 113 zákona o elektronických komunikacích nemělo být vydáno předsedou Rady ČTÚ, ale příslušným odborem ČTÚ, jež měl kontrolu v této věci provádět. Toto vyplývá z ustanovení § 107 odst. 11 zákona o elektronických komunikacích, které výslovně definuje oblasti, v nichž rozhoduje v prvním stupni předseda Rady ČTÚ, přičemž ani statut ČTÚ, jež by mohl působnost předsedy Rady ČTÚ rozšířit, tak ve vztahu k žádné části kontrolní činnosti nečinní. I výkon kontrolní činnosti ve

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

smyslu ustanovení § 108 odst. 1 písm. m) zákona o elektronických komunikacích, tedy do působnosti předsedy Rady ČTÚ nespadá. Žalobkyně dále namítá, že obě napadená rozhodnutí nemají ani příslušné náležitosti ve smyslu ustanovení § 68 s.ř.s. a jsou proto zmatečná a nepřezkoumatelná.

7. Věcnou nesprávnost obou rozhodnutí žalobkyně spatřuje v extenzivním a nesprávném výkladu přidělu, Vyhlášení a OOP č. 7 s odkazem na nesprávné a nepřiměřené použití metodiky „Margin squeeze test“, kdy považuje za spornou výši ceny referenční nabídky jako ceny přiměřené. Uvádí nezbytnost užití více možných způsobů/metodik pro účely stanovení ceny referenční nabídky tak, aby tato cena umožňovala ziskové podnikání a nikoliv jednostranné stlačování cen, jak bylo učiněno v předmětné výzvě, jímž se nepřiměřeně a extenzivně zasahuje do majetkové sféry žalobkyně.
8. Žalobkyně tak námitkou procesních vad a nesprávného věcného posouzení cen referenční nabídky rozvedla důvody, proč považuje předmětné rozhodnutí, jakož i druhostupňové rozhodnutí za nezákonné. V případě, že by soud neposoudil tato rozhodnutí jako materiální správní rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 67 správního řádu, domnívá se, že její žaloba je přípustná i ve smyslu ust. § 82 a násl. s.ř.s. a že ze strany žalovaného jde o nezákonný zásah. Postup žalovaného považuje za zásah do veřejných subjektivních práv žalobkyně, která tato práva vykonává na základě zákona o elektronických komunikacích, přidělu a OOP č. 7 Z uvedených důvodů se žalobkyně podanou žalobou předně domáhala vydání rozsudku, jímž by byla obě rozhodnutí zrušena a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení, poté také alternativně z procesní opatrnosti navrhla vydání rozsudku, kterým by byla ochráněna před nezákonným zásahem žalovaného.

III. Vyloučení věci

9. Protože žalobkyně podala žalobu, v níž uplatnila jak typ žaloby proti správnímu rozhodnutí, tak i typ zásahové žaloby, městský soud z důvodů stávající judikatury správních soudů o odlišnosti podaných žalob a speciální procesní úpravy pro projednání každé z uvedených žalob usnesením Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2017, č. j. 9 A 125/2016-45 vyloučil žalobu označenou jako žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného k samostatnému projednání a ta je vedena pod sp. zn. 9A 40/2017. Předmětem tohoto řízení pod sp. zn. 9 A 125/201640/2017 je žaloba proti rozhodnutí žalovaného.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě v rozsahu námitek o nezákonnosti napadeného rozhodnutí uvedl, že přípis Rady žalovaného ze dne 13. 5. 2016 ani předchozí výzvy předsedy Rady žalovaného nenaplňují definiční znaky rozhodnutí ve smyslu § 67 odst. 1 správního řádu a tím nejsou splněny ani zákonné požadavky na přezkum rozhodnutí soudem dle § 65 a násl. s.ř.s. Předmětným sdělením se nezakládají, nemění ani neruší práva a povinnosti žalobkyně. Ačkoliv žalobkyně své podání ze dne 25. 2. 2016 proti předmětné výzvě označila jako rozklad, nejedná se o rozklad ani o jiný opravný prostředek, neboť výzvu dle § 114 zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

o elektronických komunikacích nelze považovat za rozhodnutí. Je tedy třeba, aby se soud zabýval přípustností podané žaloby proti rozhodnutí.

V. Posouzení žaloby městským soudem

11. Městský soud v Praze se předně zabýval otázkou, zda jsou splněny zákonné podmínky pro to, aby přípis žalovaného ze dne 13. 5. 2016, které žalobkyně považuje za rozkladové rozhodnutí žalovaného ve věci výzvy předsedy žalovaného ze dne 9. 2. 2016, mohlo být soudem věcně přezkoumáno a zda je žaloba přípustná. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu ve věcech ochrany veřejných subjektivních práv není podle 68 písm. e) zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (s.ř.s.) přípustná tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání vyloučeno podle soudního řádu správního nebo zvláštního zákona a takovým je v zásadě rozhodnutí, kterým není zasahováno do práv a povinností žalobce. Ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. vymezuje rozhodnutí, které je podle soudního řádu správního přezkoumatelné soudem, tak, že je to úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závažně určují subjektivní veřejná práva nebo povinnosti.
12. Soud proto posuzoval povahu výzvy, tj. potažmo to, zda se předmětnou výzvou a přípisem žalovaného zakládají, mění, ruší či závazně určují práva a povinnosti žalobkyně podle ust. 65 odst. 1 o.s.ř., nebo jde-li o úkon správního orgánu, který tyto definiční znaky nesplňuje a na který proto dopadá výluka dle ust. § 70 s.ř.s.
13. Soud z obsahu obou uvedených úkonů žalovaného zjistil, že vůči žalobkyni bylo postupováno dle zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, který v ust. § 114 umožňuje vydat výzvu vůči osobě vykonávající komunikační činnost podle tohoto zákona (dále jen „povinná osoba“), nesplní-li podmínky nebo nesplní zvláštní povinnosti stanovené všeobecným oprávněním, oprávněním k využívání rádiových kmitočtů nebo oprávněním k využívání čísel, nebo nesplní zvláštní povinnosti uvedené v § 11.
14. Podle § § 114 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích zjistí-li Úřad, že osoba vykonávající komunikační činnost podle tohoto zákona (dále jen „povinná osoba“) nesplní podmínky nebo nesplní zvláštní povinnosti stanovené všeobecným oprávněním, oprávněním k využívání rádiových kmitočtů nebo oprávněním k využívání čísel, nebo nesplní zvláštní povinnosti uvedené v § 11, vyzve povinnou osobu, aby odstranila zjištěné nedostatky ve lhůtě do 1 měsíce. Povinná osoba bezodkladně písemně oznámí Úřadu odstranění zjištěných nedostatků.
15. Na uvedené ustanovení zákona o elektronických komunikacích navazuje § 118 odst. 5 písm. a), podle kterého právnická nebo podnikající fyzická osoba jako povinná osoba se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 114 odst. 1 neodstraní ve stanovené lhůtě zjištěné nedostatky nebo o jejich odstranění bezodkladně neinformuje Úřad.
16. Podle ust. § 22b odst. 1 cit. zákona předseda Rady rozhodne o odnětí přidělu rádiových kmitočtů nebo jeho části (dále jen „odnětí přidělu rádiových kmitočtů“), jestliže držitel přidělu přestal splňovat některou z podmínek, na jejichž základě mu byl přiděl udělen, nebo podmínky stanovené zvláštním právním předpisem a nápravu nezjednal ani ve lhůtě stanovené Úřadem podle § 114, ačkoliv byl na možnost odnětí přidělu z tohoto důvodu Úřadem písemně upozorněn.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

17. Ve sledu citované právní úpravy je výzva dle § 114 zákona nástrojem k odstranění zjištěných nedostatků, přičemž dává prostor k tomu, aby povinná osoba ve stanovené lhůtě nedostatky odstranila. Výzva je úkonem, který vede povinnou osobu k určité nápravné činnosti a prozatím nezavazuje správní orgán k tomu, aby vůči povinné osobě vedl další řízení. K postižení povinné osoby a k případnému uložení pokuty za správní delikt dle § 118 odst. 5 písm. a) nebo k odnětí přidělu rádiových kmitočtů dle § 22b zákona o elektronických komunikacích může dojít teprve za situace, kdy povinná osoba výzvě nevyhoví a neodstraní vytýkané nedostatky či pokud o jejich odstranění žalovaného bezodkladně neinformuje.
18. Podle důvodové zprávy k zákonu o elektronických komunikacích „ je v § 114 výslovně stanoven postup, podle kterého Úřad před uložením pokuty nebo jiné sankce za porušení vyjmenovaných povinností vyzve dotčený subjekt k nápravě v přiměřené lhůtě“. Smyslem výzvy k odstranění zjištěných nedostatků je tedy především upozornit povinnou osobu na nesprávnost jejího jednání, spočívajícího v neplnění podmínek či povinností stanovených jí vyjmenovanými správními akty (v daném případě oprávněním k využívání rádiových kmitočtů – přidělem), a umožnit jí, aby v určené lhůtě zjednala nápravu.
19. Povaha a účel výzvy dle § 114 zákona o elektronických komunikacích je nepochybně pokynem směřujícím k tomu, aby žalobkyně něco učinila (upravila referenční nabídku), čímž určitým způsobem zasahuje do sféry žalobkyně, avšak přímo nezakládá, nemění, neruší a nezkracuje práva žalobkyně, neboť má význam apelativní, mající přimět žalobkyni, aby něco učinila, přičemž není přímo vynutitelná. Obsahem výzvy je sdělení, že proběhlo ověření splnění závazku žalobkyně v souvislosti s přidělem, přičemž žalovaný v předmětné výzvě ze dne 9. 2. 2016 a v následném přípisu ze dne 13. 5. 2016 vyjadřuje a na základě určitých skutečností (rozhodnutí o udělení přidělu, závazku velkoobchodní nabídky ve Vyhlášení, OOP č. 7) odůvodňuje své pochybnosti o plnění závazku, který na sebe žalobkyně převzala v rámci aukce, týkající se přidělu rádiových kmitočtů. Výzva a přípis žalovaného, čerpající z podkladů, které jsou žalobkyni známy a na základě kterých žalovaný toliko oznamuje své pochybnosti o ceně referenční nabídky a požaduje ji upravit, nesvědčí o naplnění zákonných podmínek pro vyslovení, že postup žalované zakládá, mění, ruší či závazně určuje veřejná práva a povinnosti žalobkyně.
20. Městský soud v Praze ve svém rozsudku sp. zn. 5A 64/2016, vydaném k žalobě společnosti O2 Czech Republic, a.s rovněž k otázce výzvy dle § 114 zákona o elektronických komunikacích jako nezákonného zásahu, *a to k žalobě na ochranu před nezákonným zásahem*, judikoval, že výzvou dle § 114 zákona o elektronických komunikacích nemůže být zasaženo do práv povinné osoby, neboť výzva není přímo vynutitelná a pro případ jejího neuposlechnutí není stanovena žádná bezprostřední sankce. Ani v důsledku nesplnění výzvy tudíž automaticky nedochází k uložení nějaké sankce (např. pokuty či odnětí přidělu); ta by mohla být žalobkyni skutečně uložena až jako výsledek určitého správního řízení, v němž by žalobkyně mohla uplatňovat svůj nesouhlas s postupem správního orgánu a uplatňovat svá procesní práva. I pro věc žalobkyně platí, že výsledek řízení o výzvě nelze předjímat, poněvadž celé řízení by se odvíjelo od nashromážděných podkladů pro vydání rozhodnutí a provedeního dokazování. Práva žalobkyně tedy prozatím nejsou měněna, nejsou jí ukládány závazné povinnosti, žalobkyně není postupem žalovaného prozatím zkrácena na právech.
21. Uvedené závěry z rozsudku Městského soudu v Praze byly potvrzeny rozsudkem Nejvyššího správního soudu, č. j. 9As 218/2016. Ten ve svém rozsudku v podstatě

judikoval, že výzva jakožto nezávazný akt, který má pouze upozornit a informovat povinnou osobu, nemohla nijak zasáhnout do subjektivních práv stěžovatelky. Námitky, které uplatňuje v rámci tohoto soudního řízení, může uplatnit i v řízení o správním deliktu dle § 118 odst. 5 písm. a) zákona o elektronických komunikacích, příp. v řízení o odnětí přídělů dle § 22b odst. 1 téhož předpisu, v nichž je správní orgán a potažmo i správní soud k žalobě povinen přezkoumat i to, zda k nedostatkům tvrzeným ve výzvě skutečně došlo a zda se stěžovatelka dopustila provinění, za něž by měla být potrestána.

22. Městský soud v Praze dále ve svém rozsudku ze dne 30. 1. 2018, sp. zn. 9A 40/2017 ve věci, do níž vyloučil žalobní návrh žalobkyně na ochranu před nezákonným zásahem, s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (č. j. 9 As 218/2016), na vnitrostátní úpravu navazující na Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES, na povahu výzvy dle § 114 zákona o elektronických komunikacích a na její úlohu v kontrolním procesu dle citovaného zákona, vysvětlil, proč výzva a navazující napadený přípis žalovaného ze dne 13. 5. 2016 nepředstavují zásah do práv žalobkyně, je-li výzva úkonem na počátku ověřování plnění závazků žalobkyně vyplývajících z přídělů rádiových kmitočtů a je *nevynutitelná*. Proto tato výzva z povahy věci nemůže být rozhodnutím, jímž se zakládají, mění, ruší a závazně určují veřejná subjektivní práva žalobkyně. Charakter výzvy tedy vylučuje nejen žalobní tvrzení o nezákonném zásahu, ale i rovněž tvrzení žalobkyně o povaze výzvy jako rozhodnutí ve smyslu § 65 s.ř.s.
23. Námitky, týkající se procesních vad při vydání výzvy a přípisu Rady žalovaného mohou být uplatněny až v řízení o správním deliktu či o odnětí přídělů, půjde-li o kontrolní proces, který by případně vedl k takovým rozhodnutím (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 218/2016-63). V dané věci nebyl tento kontrolní proces ukončen, neboť se odvíjel na samém počátku ověřování a upozornění na neplnění závazku a předmětná výzva nebyla výsledným rozhodnutím, kterým by tento proces byl uzavřen, jak namítá žalobkyně, tvrdí-li, že výsledky kontroly se odrazily v předmětné výzvě. Institut výzvy tedy sice spadá do kontrolního procesu (ve smyslu ověřování plnění povinností), z hlediska procesního však na tomto počátku nenárokuje proces dle kontrolního řádu, který by byl završen předmětnou výzvou jako výstupem či meritorním rozhodnutím o tom, zda povinná osoba splnila své povinnosti.
24. Podle ust. § 68 písmeno e) s.ř.s. žaloba je nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
25. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.
26. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.
27. Předmětná výzva svoji úlohou procesního, ověřovacího a nápravného charakteru není rozhodnutím v materiálním významu tohoto pojmu, jaký má na mysli ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť se jí nezakládají, nemění, neruší nebo závazně neurčují veřejná subjektivní práva a povinnosti, a proto je podle § 70 písm. a) s.ř.s. ze soudního přezkoumání vyloučena.
28. Odmítnutím žaloby v tomto případě nedochází ke krácení práva na projednání věci nezávislým soudem. Žalobkyně se může proti postupu žalovaného bránit v řízení o

přezkoumání konečného meritorního rozhodnutí, bude-li takové rozhodnutí z důvodu neuposlechnutí výzvy žalobkyní vydáno.

29. Protože žalobkyně podal žalobu proti rozhodnutí, které je ze soudního přezkumu podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. ve spojení s ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. a ust. § 68 písm. e) s.ř.s. vyloučeno, soud v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. žalobu jako nepřípustnou odmítl.
30. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta první s.ř.s. Byla-li žaloba odmítnuta, žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů.
31. Výrok o vrácení soudního poplatku je dán ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. ledna 2018

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu